

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Malicki

Protokolant: Izabela Domin

po rozpoznaniu w dniu 07.04.2017 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy

z powództwa M. M. (1)

przeciwko M. M. (2)

alimenty - Zmiana orzeczeń w zakresie alimentów

1. Zasądza od pozwanej M. M. (2) tytułem alimentów na rzecz powoda M. M. (1) kwotę po 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 13.11.2014 r. i to w miejsce alimentów orzeczonych w wyroku przed Sądem Rejonowym Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 13.11.2013 r. w sprawie sygn. akt IV RC 454/13.
2. Umarza postępowanie ponad kwotę 500 zł.
3. W pozostałym zakresie powództwo oddała.
4. Wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.
5. Nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi i odstępuje od obciążenia powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

SSR Tomasz Malicki

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 listopada 2014 r., złożonym do Sądu w dniu 13 listopada 2014 r. małoletnia powódka M. M. (1) działająca przez przedstawiciela ustawowego W. M. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanej M. M. (2) na rzecz powódki z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 900 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż ojciec powódki od dnia 14 kwietnia 2014 r. jest osobą bezrobotną, a zasilek jaki pobiera nie pozwala na zaspokojenie potrzeb córki.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2015 r. strona powodowa zwróciła się o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu.

Postanowieniem z dnia 16 września 2015 r. Starszy referendarz sądowy oddalił wniosek W. M. o ustanowienie dla powódki pełnomocnika z urzędu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 stycznia 2016 r. M. M. (2) reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego J. K. wniosła o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu podkreślono, że powódka M. M. (1) ukończyła dnia 12 grudnia 2015 r. 18 lat, zatem jej ojciec nie jest już jej przedstawicielem ustawowym jako osoby niepełnoletniej. Dalej w piśmie wskazano, że M. M. (1) mieszka u swoich dziadków S. i M. M. (3) w G., a jej ojciec mieszka w S., natomiast mieszkanie położone w S. będące współwłasnością rodziców powódki jest wynajmowane przez ojca powódki, który nie dzieli się z pozwaną dochodem z najmu tego lokalu. Pozwana podkreśliła, że ojciec powódki z zawodu jest kucharzem, ma duże możliwości zarobkowe, a obecnie według jej wiedzy pracuje „na czarno”. Dalej wskazano, że pozwana mieszka razem z czteroletnią córką E. J. w wynajętym mieszkaniu, którego koszt najmu wynosi 1.200 zł miesięcznie. Pozwana podała, że pracuje jako sanitariusz, a jej wynagrodzenie wynosi 1.200 zł netto miesięcznie, oraz otrzymuje alimenty na córkę w kwocie 300 zł miesięcznie, zatem w jej sytuacji majątkowej i zarobkowej nie stać jej na płacenie alimentów w żądanej wysokości.

Na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016 r. powódka oświadczyła, że ogranicza żądanie pozwu i żąda podwyższenia alimentów do kwoty 500 zł miesięcznie, a pozwana wyraziła zgodę na cofnięcie pozwu, jednocześnie wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

Do zakończenia postępowania strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

M. M. (1) urodzona dnia (...) w P., pochodzi ze związku małżeńskiego pozwanej M. M. (2) i W. M. rozwiązanego przez rozwód w 2011 r.

Ostatnio obowiązek alimentacyjny pozwanej na rzecz córki został ustalony w wyroku Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 13 listopada 2013 r. wydanego w sprawie o sygn. akt IV RC 454/13 na kwotę 300 zł miesięcznie.

W momencie wydania wyroku Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 13 listopada 2013 r. wydanego w sprawie o sygn. akt IV RC 454/13 sytuacja życiowa i materialna stron przedstawiała się następująco:

Małoletnia M. M. (1) urodzona (...) miała wówczas skończone 16 lat, była uczennicą I klasy szkoły ponadgimnazjalnej. Mieszkała razem z ojcem, a koszty utrzymania mieszkania wynosiły około 600 zł miesięcznie, w tym w szczególności: czynsz około 160 zł, centralne ogrzewanie około 60 zł, prąd około 50 zł, woda około 60 zł, Internet 120 zł, telefon 100 zł.

Podstawowe usprawiedliwione miesięczne wydatki związane z utrzymaniem małoletniej M. M. (1) kształtowały się wówczas następująco: około 300 zł z tytułu utrzymania mieszkania (1/2 całości opłat), wyżywienie 300 zł, odzież 100 zł, środki czystości i higieny 60 zł, wyprawka szkolna około 40 zł (całość kosztów około 400 zł podzielona na 12 miesięcy), dojazdy 40 zł, kieszonkowe na dodatkowe wydatki takie jak kino, książki 100 zł, dodatkowy angielski 100 zł, telefon 100 zł. Zatem łączny koszt utrzymania pozwanej wynosił około 1.140 zł miesięcznie.

Ojciec M. M. (1) pracował w firmie (...) spółka jawna na stanowisku kucharza, jego wynagrodzenie wynosiło 2.200 zł brutto, czyli 1.700 zł netto miesięcznie.

Pozwana M. M. (2) zatrudniona była jako sanitariusz szpitalny w Szpitalu (...) w P. na cały etat, z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w wysokości około 1.900 zł brutto miesięcznie, czyli 1.300-1.400 zł miesięcznie netto. M. M. (2) w 2012r. wzięła pożyczkę w pracy na kwotę 6.000 zł, aby spłacić zadłużenia i na zaspokojenie bieżących potrzeb życiowych, którą spłacała i z tego tytułu miała potrącaną z pensji kwotę 255 zł miesięcznie.

M. M. (2) oprócz pozwanej miała na utrzymaniu jeszcze jedną córkę pochodzącą z nieformalnego związku małoletnią E. J. ur. (...) w P., na którą otrzymywała alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie.

Łączne dochody powódki razem z alimentami wynosiły około 1.500-1.600 zł miesięcznie, z czego miała potrącaną kwotę pożyczki, oraz kwotę alimentów na małoletnią M. M. (1) w kwocie 600 zł miesięcznie, zatem na utrzymanie swoje i małoletniej E. pozostawała jej kwota około 700 zł miesięcznie.

M. M. (2) mieszkała wówczas z małoletnią córką E. w wynajętym mieszkaniu. Miesięczny koszt utrzymania tego mieszkania wynosił około 1.130 zł miesięcznie, w tym w szczególności koszt najmu 700 zł, czynsz 350 zł, prąd 50 zł, gaz 30 zł.

W związku z dojazdami do pracy powódka ponosiła koszt zakupu sieciówki w kwocie 120 zł miesięcznie.

M. M. (2) z uwagi na konieczność opieki nad młodszą córką pracowała jedynie na pierwszą zmianę. W czasie, gdy była w pracy małoletnia E. przebywała w żłobku, którego koszt łącznie z rytmiką wynosił 485 zł miesięcznie. W związku z utrzymaniem młodszej córki ponosiła wydatki na zakup mleka w kwocie około 80 zł miesięcznie, pieluch w kwocie 90 zł miesięcznie. Koszt wyżywienia pozwanej wynosił około 300 zł miesięcznie.

Jak wynika z zeznania podatkowego M. M. (2) w 2011 r. osiągnęła dochód w wysokości 29.993,59 zł, a w roku 2012 jej dochód wyniósł 26.731,59 zł.

M. M. (2) nie pobierała świadczeń z (...).

Dowód: dokumenty w aktach sygn. akt IV RC 454/13

W niniejszej sprawie sytuacja życiowa i materialna stron przedstawia się następująco:

Powódka M. M. (1) w grudniu 2016 roku skończyła 19 lat. Powódka w maju 2016 roku zdała maturę, a od dnia 1 października 2016 r. rozpoczęła studia w trybie stacjonarnym na Uniwersytecie (...), na Wydziale Prawa.

W okresie od wszczęcia niniejszego powództwa powódka mieszkała u dziadków w G. i uczęszczała do Liceum Ogólnokształcącego w K.. W klasie maturalnej w związku z nauką i szkołą ponosiła koszt 66 zł miesięcznie (całość kosztów 800 zł w tym na podręczniki 550 zł, wyprawkę 150 zł, ubezpieczenie 75 zł, (...) 25 zł, składkę szkolną 160 zł, wycieczki szkolne 200 zł, podzielona na 12 miesięcy). Ponadto M. M. (1) w związku z maturą miała zapewnione korepetycje w łącznej kwocie 500 zł (j. angielski 180 zł, matematyka 120 zł, historia 200 zł).

Pozostałe koszty utrzymania powódki w oparciu o zeznania jej oraz jej ojca i złożone dokumenty, bez kosztów utrzymania mieszkania w którym przebywała do zakończenia szkoły, oscyływały wokół kwoty około **1.550 zł miesięcznie**. Na koszty te składały się następujące średnie miesięczne wydatki: szkoła 66 zł, korepetycje 500 zł, wyżywienie 500 zł, odzież i obuwie 150 zł, środki czystości i kosmetyki 80 zł, transport 40 zł, telefon i Internet 120 zł, rozrywka i wakacje 100 zł.

M. M. (1) od dnia 1 października 2016 r. studiuje w trybie stacjonarnym na Uniwersytecie (...) na kierunku Prawo. W związku z zakupem podręczników poniosła koszt 250 zł, ponadto korzysta z biblioteki i tzw. „kserówek”. Zatem jej koszty z wiązane z nauką wynoszą około 40 zł miesięcznie.

Powódka mieszka obecnie w wynajętym pokoju w T., którego koszt najmu wynosi 630 zł miesięcznie. Koszt transportu miejskiego wynosi 50 zł miesięcznego, a w związku z podróżami do dziadków ponosi miesięcznie koszt 80-120 zł miesięcznie.

Pozostałe koszty utrzymania powódki nie uległy zmianie.

Zatem koszt miesięcznego utrzymania M. M. (1) wynosi obecnie **około 1.770 zł miesięcznie** uwzględniając wakacje i rozrywkę.

Powódka otrzymuje obecnie od ojca na utrzymanie kwotę 600-700 zł miesięcznie, a kwota 300 zł alimentów wpływa na konto W. M..

Ojciec powódki W. M. pracuje obecnie jako kucharz, wcześniej był zarejestrowany jako bezrobotny. W. M. uzyskuje dochód z wynajmu mieszkania w S. w kwocie 800 zł i kwotę tę przekazuje na utrzymanie córki.

W. M. jest obecnie w związku. Mieszka z konkubiną i trójką jej dzieci, a koszty utrzymania domu wynoszą około 800 zł miesięcznie. Konkubina W. M. pracuje jako ekspedientka i zarabia około 1.500 zł miesięcznie.

Pozwana M. M. (2) nadal pracuje w tym samym miejscu co podczas ostatniej sprawy jako ratownik medyczny, a jej wynagrodzenie wzrosło i wynosi obecnie 2.089,27 zł brutto miesięcznie. Pozwana ma zajęcie komornicze i odciganą kwotę 330 zł tytułem alimentów, oraz kwotę 170 zł tytułem spłaty pożyczki, którą zaciągnęła w pracy. Pozwaną kwotą 150 euro czyli 660 zł miesięcznie wspiera jej brat, który pracuje w Niemczech.

Pozwana oprócz powódki ma na utrzymaniu czteroletnią córkę, która uczęszcza do przedszkola, a jego koszt nie przekracza kwoty 220 zł miesięcznie. Ojciec małoletniej E. J. ma zasądzone na nią alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie, nadto przekazuje M. M. (2) dodatkowo kwotę 200-300 zł miesięcznie, a ponadto kupuje dziecku ubrania i obuwie.

M. M. (2) wraz z małoletnią córką E. mieszka w wynajmowanym mieszkaniu, którego miesięczne koszty utrzymania kształtują się następująco: najem 1.200 zł, prąd 60 zł, gaz 25 zł, Internet i telefon 60 zł, łącznie około 1.350 zł.

Pozwana na wyżywienie swoje i córki przeznaczają około 700 zł miesięcznie, a koszt jej transportu wynosi 70 zł miesięcznie.

Pozwana pożycza od znajomych środki finansowe na pokrycie bieżących kosztów utrzymania.

Jak wynika z pisma PUP w P. z dnia 27 kwietnia 2016 r. nie dysponował on ofertami pracy dla osób z wykształceniem o kierunku ochrona środowiska, dysponował natomiast propozycjami dla osób z wykształceniem średnim na stanowiskach: pracownik biurowy ze stawką od 1.850 zł do 3.100 zł brutto, telemarketer z wynagrodzeniem od 2.200 do 2.800 zł brutto, doradca klienta O. – obsługa infolinii ze stawką 11,50 zł do 12 zł /h brutto. W bazie danych figurowały również oferty dla handlowców z wynagrodzeniem od 1.850 zł brutto, oraz dla osób bez zawodu: pomoc kuchenna ze stawką 1.850 zł brutto, kasjer sprzedawca ze stawką 1.850 – 2.250 zł brutto.

Dowód: dokumenty na kartach 3-6, 27-44, 47-64, 96-107, 108, 114-124, 133-140, 147-152, 161, 162, 167-169, 181-183, 196-197, 199, 200 zeznania powódki M. M. (1) (k. 126-127, 163-164, 170-171, 201), pozwanej M. M. (2) (k. 127-128, 164), ojca powódki W. M. (k. 141-142), świadka P. J. (k. 156)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów urzędowych i prywatnych, jak również zeznań powódki, pozwanej oraz świadków.

Uzyskane w sprawie dowody z dokumentów urzędowych ze względu na ich urzędowy charakter Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Pochodzą one od uprawnionych organów i instytucji, wydanych w zakresie przysługujących im kompetencji. Autentyczności oraz prawdziwości zawartych w tych dokumentach treści nie kwestionowała w trybie art. 252 k.p.c. żadna ze stron. Również Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do podważenia i konieczności sprawdzania ich prawdziwości oraz faktów, które stwierdzały te dokumenty, w związku z czym mogą stanowić obiektywny i rzetelny materiał dowodowy. Dokumenty te korzystają z domniemania ustanowionego dla nich w kodeksie postępowania cywilnego – art. 244 k.p.c.

Podkreślić należy, iż w części stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone do sprawy dokumenty prywatne, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała w trybie art. 253 k.p.c. Zgodnie z normą

art. 245 k.p.c. Sąd przyjął, iż stanowią te dokumenty dowód tego, iż osoby na nich podpisane złożyły oświadczenie o treści tam zawartej i zgodnie ze swoją wolą, w tym zakresie też strony nie zgłosiły żadnych zarzutów (zastrzeżeń).

Niniejsze dokumenty pozwoliły na wszechstronne ustalenie stanu rodzinnego oraz majątkowego stron, a także zakresu ich uzasadnionych potrzeb oraz możliwości zarobkowych.

Sąd w zakresie przedstawionym w powyższym stanie faktycznym dał wiarę zeznaniom powódki oraz jej ojca, albowiem ich zeznania w tej części były spójne i rzeczowe, według oceny Sądu wskazana zeznawała spontanicznie, zgodnie z posiadaną wiedzą na temat sytuacji życiowej i materialnej powódki, a ich zeznania znalazły potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym sprawy.

Na przymiot wiarygodności zasługują w pełni zeznania pozwanej M. M. (2), albowiem zeznawała ona rzeczowo i logicznie na temat swojej sytuacji życiowej i materialnej, a na poparcie swoich twierdzeń złożyła także dokumentację, potwierdzającą jej zeznania. Poza tym Sąd nie znalazł żadnych podstaw podważania treści tych zeznań, a nadto strona powodowa nie kwestionowała również ich treści, w zakresie uznanym przez Sąd.

W ocenie Sądu zeznania świadka P. J. zasługują w pełni na przymiot wiary, albowiem wskazany zeznawał rzeczowo i logicznie. Poza tym Sąd nie znalazł żadnych podstaw podważania treści tych zeznań, a nadto strona pozwana nie kwestionowała również ich treści, w zakresie uznanym przez Sąd.

Natomiast w pewnym zakresie ustalenia Sądu oparte zostały na zasadach doświadczenia życiowego. Zgodnie z utrwalonym poglądem ustalenia Sądu dotyczące sytuacji materialnej stron, jeżeli nie odbiega ona od standardowej, mogą zostać poczynione w oparciu o same zasady doświadczenia życiowego (podobnie: orz. SN z dnia 29 listopada 1949 roku, Wa.C. 167/49, NP 1951 r., nr 2, s. 52). Zasadę tę Sąd zastosował uzupełniająco dla określenia wydatków stron, a w szczególności stałych opłat i innych kosztów, których wysokość można oszacować bez konieczności odwoływania się do dowodów z dokumentów.

Nadto, we wskazanym wyżej zakresie, część przytoczonych przez każdą ze stron okoliczności nie była sporna lub kwestionowana i w granicach dyspozycji przepisów art. 229 i art. 230 k.p.c. Sąd uznał je za część składową stanu faktycznego sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 138 kro w związku z art. 135 kro. Zgodnie z dyspozycją art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia, ugody sądowej lub umowy dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego można żądać wyłącznie w drodze powództwa na podstawie wskazanego artykułu, a podstawą jego może być tylko zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty lub zawarciu ugody sądowej. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo sytuacji odwrotne, a przede wszystkim istotne zmniejszenie się możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego. Skutkiem powyższych zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego. Z powyższego wynika, iż rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 kro wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty lub w dacie zawarcia ugody ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu bądź obniżeniu (tak wyrok SN z dnia 25 maja 1999 roku, I CKN 274/99, cyt. za K. Piasecki, Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, Warszawa 2000, s. 784). Na stronie natomiast ciąży obowiązek wykazania, iż zmiany nastąpiły, chociaż nie zwalnia to również Sądu z działania z urzędu przez wzgląd na dobro dzieci.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zatem wysokość świadczenia alimentacyjnego pozostaje zawsze w ścisłej zależności od wagi potrzeb uprawnionego oraz możliwości płatniczych zobowiązanego. Art. 135 § 2 kro stanowi, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest

jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie i wychowanie.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane na podstawie wieku, stanu zdrowia, wykształcenia, miejsca pobytu dziecka, jego wymagań żywieniowych oraz innych potrzeb konsumpcyjnych, warunków mieszkaniowych, możliwości zarobkowych dziecka oraz osób zobowiązanych do jego utrzymania, mając na względzie treść art. 96 kro oraz przede wszystkim okoliczności konkretnego przypadku. Jednocześnie wysokość alimentów powinna zaś być określona na takim poziomie, aby nie doprowadzić do niedostatku zobowiązanego.

W niniejszej sprawie Sąd miał na względzie wszystkie przedstawione powyżej wskazania i stwierdzenia. Rozstrzygając w kwestii żądania pozwu objętego niniejszym postępowaniem, Sąd miał na względzie przede wszystkim dobro uprawnionej do alimentacji M. M. (1) w komparacji z zakresem obowiązku alimentacyjnego pozwanej M. M. (2) oraz jej możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Obowiązek alimentacyjny M. M. (2) wobec córki M. M. (1) został ostatnio ustalony wyrokiem tut. Sądu z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 454/13 w wysokości po 300 zł miesięcznie.

Badaniu w niniejszym postępowaniu podlegał zatem okres od momentu ostatniego ustalenia alimentów (listopada 2013 r.) do chwili wyrokowania w niniejszym postępowaniu (art. 316 kpc). Badając sytuację materialną stron w wyżej wymienionym okresie, Sąd w pierwszym rzędzie oceniał wobec tego, czy i w jaki sposób wzrosły w tym czasie usprawiedliwione potrzeby powódki, a następnie jak zmieniła się sytuacja materialna jego rodziców.

Na podstawie opisanego powyżej stanu faktycznego stwierdzić jednoznacznie można, iż od tego czasu sytuacja życiowa i materialna każdej ze stron, uległa zmianie, głównie w zakresie możliwości zarobkowych pozwanej oraz zwiększenia się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej, i to w takim stopniu, że powództwo o podwyższenie alimentów co do samej zasady uznać należy za uzasadnione, w zakresie wskazanym w wyroku.

Usprawiedliwione potrzeby M. M. (1) w okresie do zakończenia nauki w szkole średniej wynosiły w skali miesiąca **około 1.370 zł**, bez kosztów utrzymania mieszkania, przy uwzględnieniu jej potrzeb, z tytułu uczęszczania do szkoły, wyżywienia, odzieży, kosztów leczenia, środków czystości, rozrywki, wakacji, oraz kosztów dojazdów. Powyższe wyliczenia wynikają z zakresu wydatków na powódki i ich kosztów przedstawionych już powyżej w stanie faktycznym. Sąd do kosztów utrzymania powódki nie doliczył jednakże kosztów wszelkich korepetycji jakie pobierała powódka, uznając w sytuacji finansowej jej rodziców, za uzasadnione jedynie te dotyczące języka angielskiego oraz historii jako bezpośrednio odnoszące się do kierunku studiów jakie zamierzała ona wybrać.

M. M. (1) od dnia 1 października 2016 r. studiuje w trybie stacjonarnym na Uniwersytecie (...) na kierunku Prawo. Obecnie usprawiedliwiony koszt jej utrzymania kształtuje się na poziomie około **1.700 zł miesięcznie**. Na koszty te składały się następujące średnie miesięczne wydatki: koszt nauki 40 zł, wyżywienie 500 zł, odzież i obuwie 150 zł, środki czystości i kosmetyki 80-120 zł, telefon i Internet 60 zł, rozrywka i wakacje 100 zł, oraz koszt najmu pokoju 630 zł.

Uwzględnione powyżej wydatki są w ocenie Sądu wydatkami podstawowymi i w pełni usprawiedliwionymi wiekiem, etapem edukacji, stanem zdrowia i rozwoju powódki, tym samym niezbędnymi dla jej prawidłowego dalszego rozwoju i bieżącego życia. Ich zakres jest również uzasadniony w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego Sądu. Jeśli chodzi o koszty związane z zaspokajaniem potrzeb powódki, to wynikają one głównie z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, a także powszechnie znanych cen żywności, cen usług, również w świetle zasad doświadczenia życiowego Sąd nie znalazł podstaw do podważania zasadności i wysokości większości tych wydatków, uznając jedynie za zawyżony koszt telefonu i Internetu obniżając go do kwoty 60 zł miesięcznie (a nie 120 zł).

Na podstawie opisanego powyżej stanu faktycznego stwierdzić jednoznacznie można, iż sytuacja powódki uległa zmianie w zakresie zwiększenia się jej usprawiedliwionych potrzeb i to w takim stopniu, że powództwo o podwyższenie alimentów co do samej zasady uznać należy za uzasadnione, w zakresie wskazanym w wyroku.

Mając na względzie poczynione powyżej rozważania prawne Sąd stwierdził, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie co do samej zasady, jednak w wysokości wskazanej w wyroku. Na podstawie opisanego powyżej stanu faktycznego stwierdzić jednoznacznie można, iż od czasu ostatniej sprawy alimentacyjnej, sytuacja życiowa i materialna stron uległa zmianie. Usprawiedliwione potrzeby powódki z całą pewnością wzrosły, w chwili obecnej jest ona już dorosłą kobietą. M. M. (1) jest już pełnoletnia, sama podejmuje wszystkie życiowe decyzje. Powódka w maju 2016 r. zdała maturę i rozpoczęła stacjonarne, bezpłatne studia. Niewątpliwie koszty jej utrzymania są duże, a alimenty co do zasady z całą pewnością należą się powódce.

Sąd na podstawie zabranego materiału dowodowego sprawy stwierdził, że sytuacja materialna pozwanej M. M. (2) uległa nieznacznej zmianie na lepsze. Wprawdzie wskazana ma nadal na utrzymaniu małoletnią córkę, jednak jej kosztami utrzymania dzieli się z ojcem dziecka, który obecnie w większym zakresie niż podczas poprzedniej sprawy alimentacyjnej uczestniczy w utrzymaniu córki, gdyż oprócz alimentów w kwocie 300 zł miesięcznie, dodatkowo przekazuje kwotę 200 zł, a nadto dokonuje na rzecz dziecka zakupów rzeczy. Ponadto obniżeniu uległ koszt utrzymania małoletniej E. J., gdyż uczęszcza ona do przedszkola którego koszt wynosi około 200 zł miesięcznie, gdy tymczasem w czasie poprzedniej sprawy uczęszczała do żłobka, z który pozwana ponosiła opłatę w wysokości prawie 500 zł miesięcznie. Uzyskane zatem już w ten sposób „oszczędności” winny pozwanej pozwolić na opłacenie podwyższonych jedynie o 150 zł alimentów na rzecz dorosłej córki. Zauważyć również należy, że wprawdzie w niewielkim stopniu ale wzrosło również wynagrodzenie pozwanej.

Mając na względzie poczynione powyżej rozważania prawne Sąd stwierdził, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie co do samej zasady, jednak w wysokości wskazanej w wyroku, gdyż Sąd mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową stron uznał, że pozwanej nie stać na płacenie alimentów powyżej 450 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd doszedł do wniosku, że w niniejszej sprawie słusznym rozstrzygnięciem będzie podwyższenie alimentów o 150 zł.

W kwestii rozłożenia obowiązku alimentacyjnego na rodziców powódki, to trzeba pamiętać, iż obowiązek ten ciąży na obojgu rodzicach, w tym obowiązek finansowy został nałożony przez przepisy tak na ojca dziecka jak i matkę. Należy podkreślić, że powódka ma już skończone 19 lat, jest osobą dorosłą, samodzielną, nie wymaga nadzoru rodziców, zatem osobisty wkład rodziców w jej bieżącą pieczę nie może być już tak rozliczany jak w przypadku dzieci małoletnich. Oboje rodzice powinni łożyć na utrzymanie córki, a jedynym kryterium rozłożenia obowiązku alimentacyjnego na pozwaną i na ojca powódki jest ich sytuacja finansowa i możliwości zarobkowe. W ocenie Sądu w sytuacji gdyby ojciec powódki nie był w stanie wyłożyć pozostałej kwoty na utrzymanie studiującej córki ta biorąc pod uwagę stan majątkowy rodziców winna starać się podjąć choćby dorywczą pracę w wakacje, czy weekendy z której uzyskalaby dochód umożliwiającą uzyskanie pozostałej, brakującej na ten cel sumy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, po porównaniu aktualnych potrzeb uprawnionej i aktualnych możliwości zarobkowych i majątkowych obowiązanej, Sąd doszedł do wniosku, że w niniejszej sprawie słusznym będzie rozstrzygnięcie o treści zawartej w punkcie 1 wyroku.

Mając na uwadze, że powódka na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016 r. cofnęła powództwo powyżej kwoty 500 zł miesięcznie, a pozwana wyraziła zgodę na częściowe cofnięcie pozwu, Sąd zgodnie z art. 203 § 1 kpc w zw. z art. art. 355 § 1 kpc umorzył postępowanie ponad kwotę 500 zł.(pkt 2)

W pozostałym zaś zakresie Sąd powództwo oddalił. (pkt 3).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w oparciu o art. 333 par1 pkt 1 kpc.

Na zasadzie wyrażonej w art. 102 kpc odstąpił od obciążania stron kosztami procesu kierując się zasadą słuszności i mając wzgląd na sytuację materialną obu stron.

SSR Tomasz Malicki